

MOMI ER ET MUST

Af Ole Østergård, Åbenrå Gymnasium og HF

Museum of the Moving Image er verdens mest spændende film- og tv-museum. Det er ret svært at finde, da Londons bystyre af uransagelige grunde har forbudt skiltning derud, men tag blot Tuben til Waterloo Station og spørg dig så for. Ha' så 4 devaluerede engelske pund parat og afsæt bare en 3-4 timer, du vil ikke kede dig, for MOMI er "the world's most exiting'.....

Og det drejer sig både om film og tv. I Paris nøjes man på Musée de Cinema med filmens historie. Naturligvis spændende ting og sager fra filmhistoriens raritetskabinet - hvem kan ikke falde i svime over Asta Niensens rober ...? men i London har man også taget tv-historien med. I Paris er det et rigtigt nok-se-men-ikke-røre-museum, men her har vi et pilfinger-paradis. I Paris vises man rundt af en rigtig fransk intellektuel cineast naturligvis på fransk. På MOMI er de støvede kustoder væk og erstattet af guider til udvalgte afdelinger af museet. Når man ser Lumières film med fabrikspigerne i deres pæne tøj ud gennem porten, kommer der en engelsktalende, men med fransk accent, kvinde, klædt som fabrikspigerne og spørger, hvad man synes om strimlen. "Den er jo ret berømt...". "Ja", siger hun så, "og den er kun et år gammel!". I modellen i fuld størrelse af Lenins agitprop-togvogn ser man Eisensteins og Pudovkins revolutionsfilm kommenteret af en god engelsktalende, men med russisk accent, kammerat. Da børnene foran mig kom til Hollywood, blev de sat til at medvirke i en Western-optagelse af kustoden uden for Ramirez Saloon. Flere gange måtte drengen gå ud gennen saloon-dørene og sige "A man is man ...", før instruktøren var tilfreds. Yderligere 4-5 gange blev vi inddraget i MOMI' udstillinger, før hele turen var færdig.

I MOMI bombarderes man af billeder og lyd fra 20 småbiografer og 100 andre billedflader. Det hele styres fra et kontrolrum midt i museet. Her er filmklippene, man husker og næsten har glemt: barnevognen i Potemkin, hele den andalusiske hund, Dreyers Jeanne d'Arc i flammerne, Leni Riefenstahl og hendes viljetriumf ect.. Selvfølgelig er der også rariteter som i Paris. Chaplins enke har været blandt bidragyderne, så mandens hat og stok kan ses. Den største bidragyder var J. Paul Getty, og det skal han ikke høre noget for.

Når man endelig er nået igennem den hyldest til alle, der har efterladt uforglemmelige billeder på vor nethinde, kommer man til en forholdsvis velassorteret boghandel. Måske ikke så velforsynet som Foyles, men i hvert fald mere ordentlig og overskuelig. Her kan man så købe tekster om film- og tv-historien - og evt. kataloget, som ikke kan undværes og derfor bør købes ved indgangen.

God fornøjelse!

FRA MOMI-KATALOGET

The Immigrant (1917)

The first half of this famous Chaplin short is virtually a documentary about 'the tired, the poor, the huddled masses' who emigrated to America looking for a new life and new hope. Chaplin left England as a successful music hall performer but this film brims over with his social concern. Its audience was partly those very immigrants whose lack of English was no obstacle to appreciating the silent humour, compassion and resilience of Chaplin's little tramp.